

חוק השיפוט הצבאי (תיקון מס' 32), התשנ"ו-1996*

1. תיקון סעיף 235 בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 235(א), במקום "כאמור בסעיפים 234 או 237א" יבוא "כאמור בסעיף 234".

2. החלפת סעיף 236 במקום סעיף 236 לחוק העיקרי יבוא:

236. תוקפה של פקודת מעצר שניתנה לפי סעיף 234 יפקע בתום תשעים ושש שעות לאחר נתינתה, אם נתקיים אחד מאלה:
יתוקפה של פקודת מעצר של קצין שיפוט

(1) הפקודה לא נתאשרה לפי סעיף 235;

(2) לא הוגשה תלונה לפי חלק ג' וכן לא נפתחו הליכי בדיקה או חקירה לפי חוק זה.²

3. תיקון סעיף 237א בסעיף 237 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ג) יסומן (ה) ובמקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

"(א) על אף הוראות סעיף 234(א), רשאי קצין שיפוט שהוא שוטר צבאי לתת פקודת מעצר על כל חייל, לתקופה שלא תעלה על שמונה ימים; קצין שיפוט כאמור, שנתן פקודת מעצר לתקופה של פחות משמונה ימים, רשאי להורות על הארכת המעצר לפרקי זמן נוספים, ובלבד שסך כל תקופות המעצר לא יעלה על שמונה ימים.

(ב) נעצר חייל על פי פקודת מעצר, כאמור בסעיף קטן (א), יובא מעצרו לאישור פרקליט צבאי תוך תשעים ושש שעות לאחר שנעצר.

(ג) פרקליט צבאי רשאי לאשר את תקופת המעצר שנקבעה בפקודת המעצר, לקצרה או להורות על שחרורו של החייל ממעצר.

(ד) לא נתמלאו הוראות סעיף קטן (ב), ישוחרר החייל ממעצרו.³

4. החלפת סעיף 237ב במקום סעיף 237 לחוק העיקרי יבוא:

237ב. סבר פרקליט צבאי כי יש צורך להאריך את המעצר מעבר לתקופות הקבועות בסעיפים 234 ו-237א, רשאי הוא להורות לתובע צבאי או לשוטר צבאי, שימונה לענין זה בדרך שתיקבע בפקודות הצבא, לפנות לבית דין צבאי מחוזי, בבקשה להארכת מעצר; קצין משטרה צבאית, שדרגתו אינה למטה מדרגת סגן אלוף, רשאי להורות כאמור לשוטר צבאי, שימונה לענין זה בדרך שתיקבע בפקודות הצבא.⁴
פנייה לבית דין צבאי להארכת מעצר

5. החלפת סעיף 238 במקום סעיף 238 לחוק העיקרי יבוא:

238. (א) מי שנעצר על פי פקודת מעצר, ומעצרו טרם הובא לאישור פרקליט צבאי, כאמור בסעיף 237א(ב), רשאי להגיש לפרקליט צבאי ערר על המעצר, כפי שנקבע בפקודות הצבא.
עיון חוזר וערר על פקודת מעצר ועל אישורה

* נתקבל בכנסת ביום ב' בסיון התשנ"ו (20 במאי 1996); הצעת החוק ודברי ההסבר פורסמו בהצעות חוק 2460, מיום י"ט בכסלו התשנ"ו (12 בדצמבר 1995), עמ' 277, ובהצעות חוק 2477, מיום כ"ג בטבת התשנ"ו (15 בינואר 1996), עמ' 415.

¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 71; התשנ"ו, עמ' 302 ועמ' 351.

(ב) הובא דבר מעצרו של חייל לאישור פרקליט צבאי, כאמור בסעיף 237א(ב) ולא הורה הפרקליט הצבאי על שחרורו של החייל. רשאי החייל העצור להגיש לפרקליט צבאי בקשה לעיון חוזר.

(ג) סבר הפרקליט הצבאי שאין לקבל את הערר או את הבקשה לעיון חוזר, יעביר את הענין להחלטת הפרקליט הצבאי הראשי או סגנו.

6. בסעיף 240 לחוק העיקרי – תיקון סעיף 240

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) הוגשה לבית דין צבאי מחוזי בקשה להארכת מעצר בהתאם לסעיף 237ב, ידון בה שופט צבאי-משפטי אחד, והוא רשאי להאריך את המעצר לתקופות נוספות, ובלבד שתקופת המעצר הכוללת לא תעלה על שלושים ימים.;

(2) בסעיף קטן (ג), אחרי "והתובע הצבאי" יבוא "או השוטר הצבאי";

(3) בסעיף קטן (ד), אחרי "והתובע הצבאי" יבוא "או השוטר הצבאי".

7. תחילתו של חוק זה בתום 60 ימים מפרסומו. תחילה

8. בתום שנתיים מתחילתו של חוק זה – תיקון מאוחר

(1) בסעיפים 236 ו-237א(ב) לחוק העיקרי, כנוסחם בחוק זה, במקום "תשעים ושש שעות" יבוא "ארבעים ושמונה שעות";

(2) בסעיף 237א(א) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, במקום "שמונה ימים" פעמיים, יבוא "ארבעה ימים" פעמיים.

שמעון פרס
שר הביטחון

שבח וייס
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
ראש הממשלה

עזר ויצמן
נשיא המדינה

